

Sensul duhovnicesc al întoarcerii Iordanului la Botezul Domnului

Râul Iordan a rămas consemnat în istorie prin mai multe evenimente, dar mai ales în legătură cu propovăduirea și cu Botezul Sfântului Ioan Înaintemergătorul și prin faptul că Însuși Hristos S-a botezat în acest râu.

Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Iordanul este chipul neamului omenesc. El se numește astfel, pentru că are în alcătuire două izvoare: Ior și Dan. Aceste izvoare formează râul Iordan, care se varsă în Marea Moartă. Potrivit unei tâlcuiri referitoare la originile noastre, întregul neam omenesc se trage din două izvoare, adică din Adam și Eva, dar prin păcat, el a fost îndreptat spre moarte, adică spre marea moartă a vieții noastre, care este cuprinsă de întunecime. Întrupându-Se, Hristos a venit în Iordan, adică în neamul omenesc, a biruit moartea și i-a întors pe oameni spre viața primordială.

Proorocul David spune:

„Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi“ (Ps. 113, 3).

Prin aceste cuvinte, el a vrut să arate uimirea mării, a apelor de pe mari întinderi și a râului Iordan la intrarea lui Hristos cel fără de păcat în apă. Această mirare este explicată în rugăciunea pentru sfințirea apelor, scrisă de Sfântul Sofronie, Episcopul Ierusalimului:

„Iordanul s-a întors înapoi, văzând focul Dumnezeirii pogorându-Se trupește și intrând într-însul“.

Așadar, focul Dumnezeirii a intrat în apă prin trupul lui Hristos.

Într-un anume fel și într-o anumită măsură, această profeție se aplică și în viața creștinului. Marea este existența omului plină de zbucium, fapt pentru care este numită mare sărată. Și, după cum am văzut anterior, Iordanul este viața omenească care, după căderea primelor făpturi, a fost îndreptată spre pieire și s-a unit cu moartea și cu stricăciunea. Prin pocăință, omul se izbăvește de marea sărată a vieții, iar viața lui se schimbă, se transformă, se întoarce la adevăratele ei izvoare și capătă un alt sens (Isihie Preotul).

ÎPS Hierotheos Vlachos, fragment din *Predica și tâlcuire la Botezul Domnului*, în *PREDICI LA MARILE SĂRBĂTORI*, Edit. Egumenița, Galați, 2004, pp. 88-89.